

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 17. Seditio Calamensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V.
A. C. 408.

ap. Dion.
exig. n. 206.

Ibid.

gustinus Olympium rogat, ut horum
piscoporum conatus adjuvet, & seditionem in Africa motam comprimat. In
rim quam celerrime posset, illius Provincia incolis demonstraret, propensam
Ecclesiam animo Imperatorem esse. Episcopi illi, de quibus S. Augustinus mentionem facit, Restitutus, & Florentius
fuisse creduntur, a Concilio 13. Octobris
ejusdem anni 408. adversus Paganos
Hæreticos Carthagine celebrato delecti, illo tempore, ut in excerptis Concilii
legitur, quo Severus, & Macarius decesserunt, & Episcopi Evodius, Theasius, & alii
ctor propter ipsos pessime habiti fuerant.
Eodem anno decimo sexto Kalendas
Julii, id est, decima sexta Junii, Episcopi
Carthagine in Synodum conveniunt
in qua Fortunatianus delectus, ut Legationem contra Paganos, & Hæreticos
iret. At conjicere est, quod audito Seditio
liconis interitu hominum istorum insolentia crescens Episcopos coegerit post
menses quatuor rursus congregari, & Delegationes mittere. Primæ Legationis
sam forte cædes Calamæ peractæ decesserint.

§. XVII.

Seditio Calamensis.

Aug. ep. 91.
al. 202. ad
Nestor. n. 8.

Nunquam alias insolentius quam hoc
anno 408. Festa sua celebraverant

Pagani Calamenses. Integræ saltantium Sæculum V.
cohortes per plateam ante Ecclesiæ fo- A. C. 408.
res tumultuose processerunt, quod ne
quidem Juliani Apostatæ temporibus fa-
ctum; cumque Clerici tantam licentiam
vellent reprimere, Gentiles lapidibus
injectis Ecclesiam infestarunt. Elapso
ferme octiduo, Episcopus misit, qui Le-
ges contra Idololatrias ultimo editas, et si
latis notæ essent, præsertim illam, quæ
24. Nov. anno 407. emanaverat, Civibus
indicarent, eamque exequi paravit; tunc *Sup. n. 15.*
iterum Ecclesia lapidibus impetita. Se-
quenti die Christiani a Judicibus petie-
runt, sibi Scripto dari, quid dicerent, ut
seditiosos metu pœnarum cohibere pos-
sent; sed nulla habita Justitiæ ratione
repulsi sunt. Eadem die de Cælo gran-
do cecidit, quam Dei ira ad perterren-
dos Gentiles immisisse videri poterat.
Ubi vero grando cessavit, tertia vice re-
deunt, Ecclesiam lapidibus verberant,
& tandem ignes subjiciunt. Christiano-
rum unum in via sibi occurrentem inter-
ficiunt. Fugerunt cœteri, aut quas po-
terant, latebras quæsierunt. Episcopus
ægre in cavum se abdedit, unde audiebat
clamores quærentium se, ut occiderent,
& indignantes, quod Episcopo vivo fru-
stra in alios sæviissent. Ab hora deci-
ma, id est, hora quarta pomeridiana us-
que in multum noctis tumultus duravit,
nemine

Sæculum V. nemine eorum, quibus in Civitate
 A. C. 408. blica erat Auctoritas, ad coercendos
 ditiosos quidquam movente.

S. Augustinus non diu post has
 bas Calamam venit, ut Christianos
 solaretur, & animos contineret, ne
 pararent. Ipsi Pagani S. Episcopum
 dere avebant, quos ille monebat,
 ipsis faciendum, ut se a præsentibus
 liberarent, imo & æternam salutem
 gitarent. Quia vero discutere timore
 non poterant, quemdam ex suis, cui
 men Nectarius, virum ætate veneran-
 lem, & litteris clarum, rogarunt, ut
 S. Augustinum scriberet. Is igitur
 ad S. Augustinum Epistola initio
 amore Patriæ permotum se, ut scriberet
 atque etiam scire, Episcoporum esse
 per hominibus benefacere. Hic
 mus testimonium omnino notatu dignum
 a Gentili. Rogat deinde, ut saltem
 noxios a reis separaret. Ceterum
 ne damnum reparandum promittit,
 nil aliud petens, quam ut a pœna eximi
 rentur.

S. Augustini
 Epistolæ.

Ep. 91.

n. 3.

S. Augustinus respondens, amore
 quo ferebatur in Patriam, laudat. Tum
 docet, nullam Religionem Societati
 manæ magis favere, aut ad cujuscunque
 Civitatis utilitatem, & Gloriam
 conferre, quam Christianam, quæ frugi-
 litatem, temperantiam, Fidem conjuge-

lem, bonos mores præciperet; econtra Reipublicæ nihil nocentius esse morum pravitate, quam Idololatria foveret, & falforum Deorum firmarent exempla. Deinde ad Seditionem Calamenſem tranſiens, tatetur, nihil magis ac lenitatem decere Episcopos. *Maxima cura conamur avertere, inquit, ne quis graviore rigore, non a nobis modo, sed etiam a quocunque alio nobis Auctoribus puniatur.* Affirmat autem, post istam Calamenſium ſeditionem neceſſarium eſſe ut exemplum aliis ſtatuatur. Nihilominus conſentit, reis vitam eſſe concedendam, & incolumitatem, & ſufficientiam, quibus ea conſervetur, verum ſubtrahenda iſtis eſſe ſuperflua, ne futuro etiam tempore ſimilia poſſent ſagitia admittere. Itaque tota tanti criminis poena ad id denique redigebatur, ut rei aliqua bonorum ſuorum parte privarentur. *Quod ſpectat ad damna, inquit, quæ Chriſtiani paſſi ſunt, hæc pœnarum peccatis ſuis debitarum loco ſuſcipiunt, aut ea ab aliorum Chriſtianorum Charitate reſarciuntur. Nihil niſi animas etiam vitæ noſtræ periculo quærimus.* Exinde nihil litterarum per octo ferme meſes Neſtarius ad S. Auguſtinum dedit, quod forte ſperaret, fore, ut Stilicone perempto Res Paganorum reſtitueretur. Tandem novos conatus adhibuit, & rursus ad

Sæculum V.
A. C. 408.

n. 7.

n. 9.

*

Sæculum V. ad S. Augustinum scribens, magnis
A C. 408. bus Virum extollit, Conversionis

Ap. Aug. ep. spem facit non nullam; at omnibus
103. al. 253. mæ Civibus factorum impunitatem

Ep. 104. n. 5. nium Ecclesiæ sit, demonstrat; Non

*timus, inquit, ut vita priventur, aut
queantur, aut quamcunque penam
poris subeant, nec ad eam paupertatem
ditiosos cogimus, ut ipsis necessaria
sed cupimus eripere divitias, quæ
peccandi occasio sunt; volumus, ut
suis argenteis priventur, quoniam
pulentia insolescunt, Christianorum
fias succendunt, pauperum bæredum
furenti plebi prodant, & sanguinem*

n. 6. centem fundunt. Et inferius: *Id
mibi saltem tribues, si petam, ut super
exuantur illi, quibus vacat necessari
stra incendere, & diripere. Id, inquam
concede, ut inimicis nostris pro malis
bis illatis Beneficium reddamus, a per
trandis criminibus, quæ ipsis nocent, pro
bibeamus, dum iisdem talia auferimus*

n. 1. quarum jactura non nocet. Ex ista Ep
stola conjicere licet, Possidium Calam
Episcopum, postquam Ecclesia ejus Ebo
nicorum vim tulisset, iter in Italiam
scepisse, haud dubie, ut se Legatis doceretur

rum Conciliorum anni 408. jungeret, ^{Sæculum V.}
& Justitiam peteret. ^{A. C. 408.}

§. XVIII.

Leges Ecclesie faventes.

Legati ex Africa, quod petebant, ab Honorio obtinuerunt; id ex pluribus Legibus cognoscimus, sub finem anni 408. Basso, & Philippo Coss. datis, quibus Leges præcedentes contra Donatistas, Manichæos, Priscillianistas, Paganos, & Cæli Cultores confirmabantur, jubebantur executioni mandari, omnes Hæreticorum conventicula prohibebantur. Item prohibetur, ne Religionis Catholicæ hostes in Palatio Cæsareo aliquo munere ornarentur. Cæli Cultores, seu Cæli adoratores, quorum hic occurrit mentio, novam Hæresin profitebantur, quæ ex Judæorum Cæremoniis, & Gentilium superstitione credebatur compacta, saltem novum hujus Sectæ erat nomen. Baptismum sicut Donatistæ pervertebant. Hujus nominis Hæreticos præprimis in Africa reperire erat. Anno sequenti 409. Honorius edidit Constitutionem, ut Cæli Cultores iisdem pœnis, quibus Hæretici, & Apostatæ, subjicerentur. Judæorum causa extat Lex Theodosii 29. Maji hujus anni 408. data; in ea Provinciarum Præfectis præcipitur, ut Judæos

L. 43. C. Th. de Hær.

L. 45. eod.

L. 42. eod.

L. 19. C. Th. de Jud. & ibi Gothofr.

L. 18. eod.

in